

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/280/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815206488
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7815206488.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a JUDr. Imricha Volkaia v právnej veci navrhovateľky I.W.J. D. nar. X.X.XXXX bývajúcej v X. na ul. C. č. X proti odporcovi Mgr. Y. D. nar. XX.XX.XXXX bývajúcemu v X. na ul. C. č. X zastúpeného JUDr. Ladislavom Csákóom advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Rožňave na ul. Hviezdoslavovej č. 4 o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k W. D. nar. X.X.XXXX o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 31.7.2015 č.k. 5P 23/2015-54 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutých výrokoch o rozvode manželstva a trovách konania.

Z a s t a v u j e konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k W. D., nar. X.X.XXXX.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom rozviedol manželstvo navrhovateľky s odporcom. Maloletú W. na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky a odporcu zaviazal prispievať na jej výživu 100 € mesačne od právoplatnosti rozsudku vždy do 15. dňa v mesiaci vopred navrhovateľke. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote odporca. Vyslovil názor, že v súdnej veci nie sú dané dôvody na rozvod manželstva, pretože ich vzťahy nie sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, aby manželstvo nemohlo plniť svoj účel. Vytkol konajúcemu súdu, že nevenoval dostatočnú pozornosť skúmaniu najpodstatnejšej otázky, a to, že je síce pravdou, že navrhovateľka sa zdržiava nielen v spoločnej domácnosti, ale aj u svojich rodičov, čo však mechanicky neznamená, že by ich vzťahy boli tak vážne a trvalo rozvrátené, pretože spolu komunikujú, stýkajú sa, stretávajú sa, starajú sa o deti a vybavujú spoločné záležitosti, preto je presvedčený, že v žiadnom prípade nie je možné hovoriť o vážnom a trvalom narušení manželských vzťahov. Uviedol, že súd neskúmal, že navrhovateľka počas celého súdneho konania neuviedla pravú príčinu, prečo podala návrh na rozvod manželstva. Poukázal na to, že rozsudok je nepreskúmateľný pre absenciu dôvodov a jeho riadneho a presvedčivého odôvodnenia, z ktorého by bolo zrejmé, na základe akých skutočností a akých úvah sa dopracoval súd k záverom, na ktorých svoje rozhodnutie založil a pre ktoré návrhu navrhovateľky vyhovel. Vytkol konajúcemu súdu, že sa nevysporiadal s jeho obranou na pojednávaní, ako aj v písomne vyhotovenom vyjadrení a z rozsudku nevyplýva, na základe akých konkrétnych skutočností a z akých dôvodov mal súd za dôvodný podaný návrh na začatie konania. V citovanom rozsudku formálne konštatuje vykonané dôkazy, ako aj právne normy a súd nijako neodôvodňuje svoje rozhodnutie čo do výroku, ktorým maloleté dieťa zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky, len konštatoval, že navrhovateľka má vytvorené vhodné predpoklady na jej výchovu, ktoré však má vytvorené aj on. Taktiež poukázal na podstatnú

skutočnosť, že obaja účastníci majú aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť k dospelému synovi Y., študentovi Technickej univerzity v Košiciach. Vyslovil názor, že bez toho, aby sa súd vysporiadal aj s touto otázkou, nie je možné zákonne rozhodnúť o rozsahu vyživovacej povinnosti k maloletej, pretože nie je postačujúce ustáliť len výšku zárobku účastníkov. Nazdáva sa, že odôvodnenie nespĺňa kritéria vyžadované právnymi normami, najmä § 157 ods. 2 O.s.p. a rozhodnutie považuje za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, pretože v jeho odôvodnení nie je možné zistiť, ako súd dospel k záverom, na ktorých založil svoje rozhodnutie a nepreskúmateľnosť mu neumožňuje efektívne brániť sa proti príslušnému rozhodnutiu. Citoval § 205 ods. 2 písm.a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm.f/ O.s.p. a pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi vykonať v priebehu konania procesné práva priznané mu Občianskym súdnym poriadkom, a to najmä právo zúčastniť sa pojednávania, predniesť svoje návrhy a navrhovať dôkazy, vyjadriť sa k rozhodujúcim skutočnostiam, k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali (§ 123 O.s.p.), ako aj k právnej stránke veci, pričom ide o prípady, keď účastníkovi konania bola odňatá reálna a efektívna možnosť konať pred súdom spočívajúca v práve argumentovať skutkovú a právnu stránku prejednávanej veci. Poukázal na to, že z odôvodnenia rozsudku musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu vyhodnotením dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej, ktoré musia byť v súlade so skutkovými zisteniami. Odôvodnenie musí byť úplné v tom zmysle, že sa súd musí vysporiadať so všetkými skutkovo a právne relevantnými otázkami súvisiacimi s predmetom súdnej ochrany. Poukázal na to, že o nepreskúmateľnosť rozsudku ide tiež vtedy, keď súd v odôvodnení iba cituje skutočnosti zistené z vykonaných dôkazov bez toho, aby presne špecifikoval, aké konkrétne skutkové zistenia, z ktorých konkrétnych dôkazov vyvodil a aký majú tieto zistenia význam z hľadiska hmotného práva, resp. cituje tvrdenia účastníkov, prípadne ich právne názory a nie objektívne zistené skutočnosti. Citoval judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, aj rozhodnutia Ústavného súdu SR a Listinu základných práv a slobôd a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vrátiť vec súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu zotrval na písomnej správe podanej prvostupňovému súdu zo dňa 31.7.2015.

Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu navrhla potvrdiť napadnutý rozsudok ako vecne správny. Poukázala na to, že od 1.3.2015, odkedy opustila spoločnú domácnosť, žije u rodičov a je na 100 % presvedčená o tom, že sa k odporcovi už nikdy nevráti, čo mu aj niekoľkokrát povedala. Komunikuje s odporcom výlučne vtedy, ak potrebuje riešiť skutočnosti ohľadom detí. Za komunikáciu nepovažuje skutočnosť, ak jej odporca stále píše SMS správy, na ktoré ona neodpovedá. Čo sa týka zverenia mal. W. do jej osobnej starostlivosti, maloletá dovŕši 18 rokov, syn je už dospelý a bolo by vhodné, ak by sa odporca spýtal svojich detí, či chcú, aby boli zverené do jeho starostlivosti a nezaťažoval by tým súd a bola by rada, keby sa mohla venovať práci a svojim deťom a ak by sa už celé konanie skončilo.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1, 2 písm.a/ O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení Zákona o rodine a zákonne rozhodol o rozvode manželstva účastníkov konania. V súlade s § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci, v dôsledku čoho je odôvodnenie napadnutého rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o rozvode manželstva ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, a pretože sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, v odôvodnení svojho rozhodnutia sa obmedzil na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia v súlade s ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia. Po zdôraznení správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd konštatuje, že z vykonaného dokazovania súdom

prvého stupňa nepochybne vyplýva, že bola splnená zákonná podmienka pre rozvod manželstva účastníkov v súlade s § 23 Zákona o rodine, pretože ide o odôvodnený prípad zrušenia manželstva rozvodom v súlade s § 22 Zákona o rodine. Odvolací súd poznamenáva, že vzájomné vzťahy manželov, ktoré sa vytvárali počas manželského spolužitia, boli nepochybne zložité a rešpektovanie práv a plnení povinností z nich vyplývajúcich, ako aj správanie sa manželov súviselo s mnohými okolnosťami, ktoré vyplývajú z rozdielneho pohľadu účastníkov na fungovanie rodiny. Rozvrat manželstva ako objektívny stav vzájomných vzťahov medzi manželmi, je výsledkom mnohých rôznych príčin, ktoré sa navzájom ovplyvňovali a znásobovali. Manželstvo účastníkov konania vzhľadom na dlhodobý rozvrat vzťahov, ktoré vyústili v opustenie spoločnej domácnosti navrhovateľkou s deťmi 1.3.2015 preukazuje, že rozvrat manželských vzťahov je vážny a trvalý, bez možnosti obnovenia jeho základných funkcií, nemôže plniť svoj účel a vzhľadom na jednoznačný postoj navrhovateľky a absenciu pokusu manželov o obnovenie spolužitia nemožno očakávať, že manželské spolužitie obnovia. Záujem odporcu o zotrvanie v manželstve nemôže byť sám osebe dôvodom, aby súd nútil navrhovateľku zotrvávať v manželstve, pretože na naplnenie účelu manželstva je potrebná snaha oboch strán, vzájomné pochopenie a citové zblíženie. Odvolací súd poznamenáva, že odporcom navrhnuté doplnenie dokazovania nemôže mať vplyv na jednoznačný postoj navrhovateľky k manželstvu a nemôže ani preukázať eventuálnu skutočnosť, že by manželstvo navrhovateľky a odporcu mohlo v budúcnosti plniť svoj účel, ako sa domnieva odporca a je vecou súdu, či vykoná dôkazy označené účastníkmi konania za predpokladu, že skutkový stav potrebný na rozhodnutie vo veci spoľahlivo zistil inými dôkaznými prostriedkami (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Odvolacia námietka odporcu o postupe konajúceho súdu a následne o prijatí jeho záverov vo vzťahu k odvolacím námietkam je nedôvodná a odvolací súd zdôrazňuje, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne podstatne a dostatočne objasňuje skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. Odvolací súd konštatuje, že rozsudok súdu prvého stupňa v preskúmvanej časti o rozvode manželstva spĺňa základné a obsahové náležitosti, najmä zrozumiteľnosť, určitosť a jasnosť a je logickým a právnym vyústením priebehu a výsledkov prvostupňového konania v dôsledku čoho je odôvodnenie napadnutého rozsudku v tejto časti presvedčivé a odvolací súd sa s ním v plnom rozsahu stotožňuje. Keďže súd prvého stupňa správne rozhodol o rozvode manželstva aj o trovách prvostupňového konania, odvolací súd vychádzajúc z vyššie uvedených dôvodov napadnuté výroky rozsudku ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil a podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia sa obmedzil iba na skonštatovanie správnosti ich dôvodov.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 113 ods. 1 O.s.p. s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k maloletým deťom z ich manželstva na čas po rozvode.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 vety prvej O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Z vyššie citovaných zákonných ustanovení nepochybne vyplýva, že s konaním o rozvod manželstva je zo zákona spojené konanie o úpravu pomerov manželov k maloletým deťom z ich manželstva na čas po rozvode. Podľa § 113 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 24 ods. 1 Zákona o rodine, súd môže upraviť výkon rodičovských práv a povinností manželov k deťom na čas po rozvode v konaní o rozvod manželstva, len ak sú deti maloleté s tým, že plnoleté dieťa si môže uplatniť svoj nárok na výživné voči ktorémukolvek z rodičov v osobitnom konaní. Vzhľadom na to, že dcéra účastníkov konania W. D., nar. X.X.XXXX dňa

X.X.XXXX dovŕšila plnoletosť pred nadobudnutím právoplatnosti výroku rozsudku o rozvode manželstva jej rodičov, nie sú splnené podmienky, za ktorých môže súd vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k mal. W. na čas po rozvode konať, a pretože ide o takýto nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, odvolací súd konanie podľa § 104 ods. 1 O.s.p. v tejto časti zastavil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože žiaden z účastníkov náhradu trov konania nežiadal (§ 151 ods. 1, § 224 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.